

ikke paasta, at det ikke kan blive ved i nogen Tid med de lange Samlinger; men jeg vil meget nødig være med til at proklamere det som et Resultat, der skulde slaas fast ved et Votum her i Thinget. Naar man har henvist til Naborigerne, kan jeg ikke Andet end fremhæve, at i Norge har man det, jeg kalder det daglige Bederlag, Diet-systemet, man har ikke Marsvederlaget, og i Sverrig har man Bederlaget sat i Forhold til en Beregning af en begrændset Tid; man har i Sverrig — jeg vil ikke plage Thinget med Detailler — i det Hele bygget paa Fire-Maaneders-Forudsætningen. Da Grundlovsforandringen i Sverrig blev vedtagen, traf man denne positive Bestemmelse. Hos os staar dog endnu ialtsald Lovgivningsmagten fri deri, at vi ikke have proklameret et Bederlag for 6 Maaneder, som andetsteds er beregnet paa 4 Maaneder. Gaar derimod denne Lov igjennem, er, maa jeg sige, Været egentlig opgivet.

Judenrigsministeren (Skeel): Jeg skal ikke komme ind paa vidtgaaende Betragtninger over denne Sag, som jo allerede har faaet en temmelig grundig Behandling; men jeg vil dog ligeoverfor den sidste ærede Læser bemærke, at det er min ganske bestemte Opfattelse, at det ikke vil have den allerringeste Indflydelse paa Rigsdagsamlingernes Varighed, hvad enten man sætter det daglige Bederlag til 4 Kr. eller til 5. Jeg formaar ikke at se, hvorledes dette skulde kunne have nogen Indflydelse paa, om Samlingen varer længere eller kortere, lige saa lidt som, at man der igjennem skulde give tilkjende, at man anser det for rimeligt og rigtigt, at Samlingerne fremtidigt være i 6 Maaneder; det tror jeg ikke forholder sig saaledes. Med Hensyn til det andet, oprindeligt af et æret Medlem fra Sylland (N. Rasmussen) opstaaede Spørgsmaal, om det ikke maatte være ubilligt og uheldigt, at Medlemmer i længere Tid kunne deltage i Rigsdagsarbeidet med et dagligt Bederlag, som blev mindre end det nuværende, og dersom den Paagjældende saa døde strax efter Samlingen, tabtes den Efterbetaling, som skulde erstatte Tabet ved det nedsatte Bederlag for den forløbne Rigsdagstid, skal jeg bemærke, at Forholdet ogsaa kan stille sig saaledes, at han har faaet Forudbetaling i Bederlag for en Tid, der er gaaet forud for Indkaldelsen til Rigsdagen. Særligt vil det være meget vanskeligt i Forhold som disse at træffe udtømmende Bestemmelser, der skulde kunne fjerne al

Uvil i hvert indtrædende Tilfælde. I det her Berørte er man i alt Fald gaaet ud fra en Forudsætning, som sjældent vil indtræde, og man bør neppe ved Fastsættelsen af almindelige Bestemmelser sætte Diet for skarpt paa slige Undtagelses-tilfælde.

N. Rasmussen: Vi ere altsaa enige om, at den nye Form giver Anledning til Tilfældigheder, medens det hidtil har været sikkert — jeg kalder det nemlig for sikkert — at en Rigsdagsmand har faaet Bederlag for den Tid, hvori han besidder Noget. Jeg har endnu ikke hørt, hvorfor vi skulde forlade det Tilvante og gaa over til det Nye. I Motiverne til Lovforslaget findes Intet om, hvorfor man skal forlade det Gamle, det nu Bestaaende; der er kun en lille Bemærkning derom i den ærede Ministers Udtalelse ved Lovforslagets Fremførelse, og den indskrænker sig til at sige, at, naar denne Beregningsmaade er lagt, er det, fordi det er antaget, at den i flere Henseender vil være det Hensigtsmæssigste for Medlemmerne". Jeg har nu tænkt meget over, hvorledes det egentlig kunde blive hensigtsmæssigt at gaa fra et dagligt Bederlag for den Tid, i hvilken Rigsdagen opholder sig i Kjøbenhavn, og over til at give et Bederlag af 4 Kroner daglig Aaret rundt. Jeg er bestemt overbevist om, at dette vil kunne give Anledning til Tilfældigheder, og i een Henseende ere vi jo aldeles sikre paa, at det vil være uheldigt, idet nemlig de Bedkommende ville komme til at faa den det forøgede Bederlag i den Tid, deres Ophold varer i Kjøbenhavn. Jeg er ogsaa enig med alle dem, som have hentydet til Grundlovens Mening, idet det ogsaa er min Mening, at det Rigtigste og mest Passende er at blive ved den gamle Bestemmelse. Jeg kan saaledes slet ikke forstaa, hvad der er Regjeringens Mening med denne Forandring. Regjeringen har blot udtalt, at den vilde finde det hensigtsmæssigt at gjøre denne Forandring, men en Begrundelse af denne Hensigtsmæssighed mangle vi jo endnu.

Brasch: Naar det ærede 1ste Kongevalgte Medlem (Andræ) og det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Krieger) have udtalt et Haab om, at Rigsdagens Virksomhed vilde kunne indskrænkes betydelig under det Nærværende, saa skal jeg kun tillade mig at bemærke, at en foreløbig Undersøgelse af Forholdene har vist, at Rigsdagen i